

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl samosoudkyní JUDr. Danou Černou ve věci

žalobkyně: X
bytem X

proti
žalované: Česká správa sociálního zabezpečení
sídlem Křížová 25, 125 08 Praha 3

o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 5. 4. 2023, č. j. X

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

1. Žalobou podanou u Městského soudu v Praze se žalobkyně domáhala přezkoumání a zrušení rozhodnutí žalované ze dne 5. 4. 2023, č. j. X (dále jen „napadené rozhodnutí“),

Shodu s prvopisem potvrzuje X.

kterým byly zamítnuty její námitky a bylo potvrzeno rozhodnutí České správy sociálního zabezpečení ze dne 15. 2. 2023, č. j. X, kterým byl žalobkyni od 1. 1. 2023 zvýšen starobní důchod.

II. Žalobní body

2. Z žaloby je zřejmé, že žalobkyně nesouhlasí s oznámením o zvýšení důchodu od 1. 1. 2023, s posléze vydaným prvostupňovým rozhodnutím ze dne 15. 2. 2023 i následným rozhodnutím o námitkách ze dne 5. 4. 2023. Žalobkyně vyjádřila názor, že nárok na doplatek starobního důchodu ve výši 73 Kč jí vzniká za každý měsíc, nikoli jen v lednu 2023. Žalobkyně nesouhlasí se srážkami z důchodu.

III. Vyjádření žalované

3. Žalovaná ve vyjádření k žalobě shrnula dosavadní průběh řízení a uvedla, že napadeným rozhodnutím zamítla námitky žalobkyně podané proti prvostupňovému rozhodnutí ze dne 15. 2. 2023, kterým byl žalobkyni od lednové splátky 2023 zvýšen starobní důchod na 10 211 Kč měsíčně podle § 67 odst. 2 zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o důchodovém pojištění“) a nařízení vlády č. 290/2022 Sb., o výši všeobecného vyměřovacího základu za rok 2021, přepočítacího koeficientu pro úpravu všeobecného vyměřovacího základu za rok 2021, redukčních hranic pro stanovení výpočtového základu pro rok 2023 a základní výměry důchodu stanovené pro rok 2023 a o zvýšení důchodů v roce 2023 (dále jen „nařízení vlády č. 290/2022 Sb.“).
4. Žalobkyně podle žalované upíná svou pozornost na neúspěšnou snahu domoci se přiznání plného invalidního důchodu následkem pracovního úrazu utrpěného dne 24. 4. 1974. Řízení v dané věci však již bylo skončeno, k čemuž žalovaná odkázala na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 30. 5. 2013, č. j. 4 Ads 124/2012-44.
5. Žalobkyně podle žalované nenamítá v podané žalobě nic, co by se týkalo napadeného rozhodnutí. Je přesvědčena, že při vydání napadeného rozhodnutí postupovala v souladu s platnými právními předpisy a navrhla odmítnutí žaloby.

IV. Obsah správního spisu

6. Ze správního spisu vyplývá, že žalobkyně pobírá od 24. 2. 2015 na základě rozhodnutí ze dne 9. 2. 2015, č. j. X, starobní důchod podle ustanovení § 61a zákona o důchodovém pojištění, který náležel ve výši doposud pobíraného invalidního důchodu pro invaliditu druhého stupně, tedy ve výši 6 157 Kč měsíčně, přičemž jí od uvedeného dne invalidní důchod pro invaliditu druhého stupně nenáležel. Žalobkyně podala proti tomuto rozhodnutí námitky ze dne 8. 3. 2015, které žalovaná zamítla rozhodnutím v námitkovém řízení ze dne 22. 5. 2015, č. j. X.
7. Následně žalovaná důchodovou dávku řádně navyšovala podle příslušných právních předpisů, takže od 1. 1. 2023 náležela na základě nařízení vlády č. 290/2022 Sb., ve výši 10 211 Kč měsíčně. O této skutečnosti vydala žalovaná na vyžádání účastníka řízení rozhodnutí ze dne 15. 2. 2023, č. j. X, v jehož výroku uvedla, že podle ustanovení § 67 odst. 2 zákona o důchodovém pojištění a nařízení vlády č. 290/2022 Sb. zvýšila vyplácený starobní důchod na 10 211 Kč měsíčně, skládající se ze základní výměry ve výši 4 040 Kč měsíčně a z procentní výměry ve výši 6 171 Kč měsíčně. Žalobkyně proti tomuto

Shodu s prvopisem potvrzuje X.

rozhodnutí podala dne 15. 3. 2023 námitky, kterými vyjádřila svůj nesouhlas s rozhodnutím žalované ze dne 15. 2. 2023, č. j. X.

8. Žalovaná v odůvodnění napadeného rozhodnutí uvedla, že ČSSZ podle § 3 a § 4 odst. 1 nařízení vlády č. 290/2022 Sb., vydaného na základě § 107 odst. 1 písm. e) zákona o důchodovém pojištění, zvýšila žalobkyni od 1. 1. 2023 vyplácený důchod tak, že procentní výměra v dosavadní výši 5871 Kč se navýšila podle ustanovení § 4 odst. 1 písm. b) nařízení vlády č. 290/2022 Sb. o 5,1 %, tedy po řádném zaokrouhlení na celou korunu nahoru v souladu s ustanovením § 54 odst. 3 zákona o důchodovém pojištění o 300 Kč, na 6 171 Kč, a základní výměra z dosavadní výše 3 900 Kč se podle ustanovení § 3 a § 4 odst. 1 písm. a) nařízení vlády č. 290/2022 Sb. zvýšila na 4 040 Kč měsíčně. Celkově tak žalobkyni od 1. 1. 2023 náležel starobní důchod ve výši 10 211 Kč měsíčně.
9. Žalovaná poukázala na to, že žalobkyně ve svých námitkách stejně jako ve všech svých předcházejících podáních podrobně popisovala svou předchozí komunikaci s ČSSZ, ve které líčila své osobní zkušenosti nemající přímou souvislost s napadeným rozhodnutím. Žalobkyně uvedla Bc. L. R. jako dalšího účastníka řízení a Českomoravskou záruční a rozvojovou banku, a.s. jako vedlejšího účastníka, aniž by objasnila, v čem vidí důvodnost jejich účastenství v důchodové věci žalobkyně. K námitkám přiložila žalobkyně množství dokumentů, které nemají žádný vztah k rozhodnutí ČSSZ ze dne 15. 2. 2023, č. j. X. Žalovaná shledala námitky nedůvodnými a neodpodstatněnými, neboť se netýkaly předmětu řízení.
10. Žalovaná zopakovala, že není oprávněna měnit nebo zastavit exekuční srážky a není ani oprávněna posuzovat správnost exekučních titulů. Měnit nebo zrušit exekuční srážky může žalovaná pouze na základě nového rozhodnutí orgánu, který výkon rozhodnutí nařídil.
11. Žalovaná uzavřela, že v rámci námitkového řízení nebyly zjištěny žádné skutečnosti, které by mohly mít vliv na změnu výše starobního důchodu žalobkyně. Dále uvedla, že rozhodnutí ČSSZ ze dne 15. 2. 2023, č. j. X bylo vydáno zcela v souladu se zákonem, a proto nezbývá žalované než je potvrdit a námitky zamítnout jako nedůvodné a neodpodstatněné.

V. Jednání soudu a právní posouzení věci soudem

12. Městský soud v Praze přezkoumal dle § 75 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů, (dále jen „s. ř. s.“) napadené rozhodnutí a jemu předcházející řízení v mezích žalobcem uplatněných žalobních bodů a vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu. Po zhodnocení uvedených skutečností dospěl soud k závěru, že žaloba není důvodná.
13. K žádosti žalobkyně bylo ve věci nařízeno jednání na den 6. 6. 2024. Dne 14. 5. 2024 byla soudu doručena žádost žalobkyně o odročení jednání. Z podání plyne, že žalobkyně nesouhlasí s jednáním bez zajištění navrhovaných důkazů, tj. soudního rozhodnutí o vyklizení prostor s protokolem a zápisem o vniknutí a soupisem lékařských zpráv, které měly být žalobkyni ukradeny společností Trisia, a.s. Žádost o odročení jednání neshledal soud jako důvodnou, neboť navrhované důkazy nesouvisí s projednávanou věcí. Soud tedy jednal dle ustanovení § 49 odst. 3 s. ř. s. v nepřítomnosti žalobkyně.
14. Zástupkyně žalované s odkazem na odůvodnění napadeného rozhodnutí a na vyjádření k žalobě navrhla zamítnutí žaloby.

Shodu s prvopisem potvrzuje X.

15. Podle § 107 odst. 1 písm. e) zákona o důchodovém pojištění stanoví vláda nařízením zvýšení důchodů podle § 67 odst. 16 uvedeného zákona. Podle § 3 nařízení vlády č. 290/2022 výše základní výměry starobního, invalidního, vdovského, vdoveckého a sirotčího důchodu pro rok 2023 činí 4040 Kč. Podle § 4 odst. 1 nařízení vlády č. 290/2022 Sb. důchody starobní, invalidní, vdovské, vdovecké a sirotčí přiznané před 1. lednem 2023 se zvyšují od 1. ledna 2023 tak, že a) základní výměra důchodu se zvyšuje o 140 Kč měsíčně, b) procentní výměra důchodu se zvyšuje o 5,1 % procentní výměry důchodu, která náleží ke dni, od něhož se procentní výměra zvyšuje.
16. Žalobkyně se domáhá zrušení rozhodnutí žalované o zvýšení starobního důchodu podle nařízení vlády č. 290/2022 Sb.
17. O valorizaci důchodu v jednotlivých věcech rozhoduje žalovaná bez návrhu, z úřední povinnosti. Nejedná se o nové posouzení nároku na důchod, již dříve vzniklého, nýbrž o nové určení výše důchodů stanovených v nařízení vlády, v případě žalobkyně o starobní důchod. Původní výše důchodu je tak pouze přepočítána, resp. zvýšena o vyšší parametry výpočtu důchodů, které jsou uvedeny v nařízení vlády. V rozhodnutí o valorizaci důchodu žalovaná neposuzovala znovu vstupní údaje pro vznik starobního důchodu žalobkyně (dosažení věku, doba pojištění, stupeň dříve přiznaného invalidního důchodu). Žalovaná v napadeném řízení nezkoumala v souladu se zákonem o důchodovém pojištění zdravotní stav, tedy zda i nadále splňuje předpoklady pro přiznání částečného invalidního důchodu v důsledku 40% poklesu schopnosti soustavné výdělečné činnosti, který byl již předmětem soudního zkoumání (žalovanou uvedený rozsudek Nejvyššího správního soudu č. j. 4 Ads 124/2012-44). Rozhodnutí o valorizaci důchodu je pouhým matematickým přepočtem předchozího důchodu v důsledku zvýšení hodnot jednotlivých parametrů rovnice pro výpočet výše důchodu, navýšení důchodu bylo provedeno zcela v souladu s právními předpisy, lze odkázat na výpočet provedený správními orgány (ostatně žalobkyně samotný matematický výpočet nezpochybňovala).
18. Podle ustanovení § 86 odst. 2 zákona o organizaci sociálního zabezpečení se písemné rozhodnutí nevydává, jde-li o hromadné zvyšování vyplácených dávek důchodového pojištění; v těchto případech obdrží občan písemné oznámení o zvýšení těchto dávek. V případě nesouhlasu s postupem uvedeným ve větě první lze podat do 60 dnů po splátce dávky důchodového pojištění, od které byla provedena změna její výše, orgánu sociálního zabezpečení, který oznámení zaslal, písemnou žádost o vydání rozhodnutí o zvýšení dávky; orgán sociálního zabezpečení vydá do 30 dnů ode dne, kdy mu byla tato žádost doručena, rozhodnutí o úpravě dávky důchodového pojištění provedené podle věty první.
19. Je zřejmé, že žalobkyně s oznámením nesouhlasila, proto bylo vydáno prvostupňové rozhodnutí, které obsahovalo též poučení o možnosti podat námitky. Žalobkyně námitky podala, napadeným rozhodnutím pak bylo o nich rozhodnuto.
20. K námitce, že žalobkyni náleží doplatek k starobnímu důchodu ve výši 73 Kč soud uvádí, že tato částka se vztahuje k navýšení důchodu provedeném prvostupňovým rozhodnutím ze dne 15. 2. 2023, č. j. X, a vznikl pouze za dobu od 1. 1. 2023 do 5. 1. 2023, proto byl také pouze jednorázově vyplacen, námitka se nevztahuje k napadenému rozhodnutí.
21. Pokud žalobkyně obecně namítá špatný zdravotní stav, její námitka se mýlí s důvody napadeného rozhodnutí, v napadeném rozhodnutí nebyla žalovaná povinna se zdravotním stavem žalobkyně zabývat. Jak je výše uvedeno, předmětem valorizace důchodu není

Shodu s prvopisem potvrzuje X.

přezkoumání vstupního údaje o invaliditě pojištěnce, proto žalovaná v souladu se zákonem zdravotní stav žalobkyně nijak neposuzovala.

22. Soud pro úplnost dodává, že pokud žalovaná oznámila zahájení srážek z důchodu žalobkyni, nejednalo se o rozhodnutí ve smyslu § 65 odst. 1 s. ř. s. U srážek z důchodu dle § 299 zákona č. 99/1963 Sb., občanského soudního řádu, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „o. s. ř.“), je třeba si uvědomit, že žalovaná sama nerozhoduje o tom, zda ke srážkám přistoupí a v čí prospěch bude srážky provádět, nýbrž pouze naplňuje rozhodnutí jiného orgánu, který o exekuci rozhodl, zde obecného (civilního) soudu. Oznámení o výplatě důchodu není součástí výroku rozhodnutí, neboť žalovaná provádí srážky na základě usnesení o nařízení výkonu rozhodnutí, které jí bylo doručeno a kterým se musí ze zákona řídit (§ 282 a násl. o. s. ř.). Oznámení je pouze informativním sdělením žalované. Z hlediska formy i obsahu navíc oznámení ani sdělení nepředstavují rozhodnutí, kterým by bylo autoritativně rozhodováno o právech či povinnostech žalobkyně (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 9. 3. 2005, č. j. 3 Ads 15/2004-54, a ze dne 13. 12. 2006, č. j. 3 Ads 80/2006-49, nebo ze dne 20. 4. 2018, č. j. 3 Ads 135/2017-55 a další).
23. Dle § 288 o. s. ř. dále platí: *„Požádá-li o to plátce mzdy, oprávněný nebo povinný, určí soud, jaká částka má být v příslušném výplatním období ze mzdy povinného sražena, a je-li více oprávněných, kolik z ní připadne na každého z nich.“* Z tohoto ustanovení také plyne, proč soudní řád správní proti postupu žalované při provádění srážek neposkytuje žádnou právní ochranu a o žalobě proti postupu žalované nemůže věcně rozhodovat správní soud. Občanský soudní řád totiž umožňuje, aby povinný požádal (civilní, nikoli správní) soud o určení konkrétní sražené částky. K této otázce srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 8. 11. 2018, č. j. 2 Ads 324/2018-17.
24. Veškerá tvrzení, která chtěla žalobkyně podepřít navrhovanými důkazy, se týkala jiných otázek než valorizace důchodu dle nařízení vlády. Navrhované důkazy tudíž nemohou být ve věci jakkoliv podstatné, soud proto nepřistoupil k jejich provedení.
25. Ze shora uvedených důvodů soud žalobu podle § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.
26. Žalobkyně v žalobě označila Bc. L. R. „za účastníka řízení 2“ a Českomoravskou záruční a rozvojovou banku, a.s., jako „vedlejšího účastníka.“ Soud uvedené posoudil jako návrh na vstup osoby zúčastněné na řízení. Podle rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 15. 9. 2005, č. j. 1 As 26/2004-71, procesní institut osoby zúčastněné na řízení umožňuje uplatnění procesních práv v soudním řízení správním i osobám s právním zájmem na výsledku tohoto řízení (srov. § 93 odst. 1 o. s. ř.). Přiměřená aplikace institutu vedlejšího účastenství v soudním řízení správním (§ 64 s. ř. s., § 93 o. s. ř.) by proto byla nadbytečná.
27. Soud samostatně o tomto návrhu nerozhodoval, neboť svoji vůli vstoupit do řízení Bc. L. R. ani Českomoravská záruční a rozvojová banka, a.s., neprojevili. Ze strany žalobkyně pak nebyly tvrzeny skutečnosti, které by nasvědčovaly závěru, že napadeným rozhodnutím o zvýšení starobního důchodu žalobkyni byla dotčena veřejná subjektivní práva a povinnosti Bc. L. R. a Českomoravské záruční a rozvojové banky, a.s., tyto subjekty tak nejsou osobami zúčastněnými na řízení.
28. O náhradě nákladů řízení bylo rozhodnuto podle § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalobkyně neměla ve věci úspěch a žalované žádné náklady nevznikly.

Poučení:

Shodu s prvopisem potvrzuje X.

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Praha 6. června 2024

JUDr. Dana Černá v. r.
samosoudkyně

Shodu s prvopisem potvrzuje X.